

*“Hans lune gør det indtryk på
en: Dette kan blive ved, så
længe det skal være”*

INDLEDENDE NOTE. Christen Niemann Rosenkilde (1786-1861) var en mand med mange evner. Han var forfatter og oversætter, han spillede violin og havde en smuk tenorstemme. Og han var god på en scene, især i komiske roller.

Det var prins Christian Frederik (den senere kong Christian VIII, 1786-1848) der fik Christen Niemann Rosenkilde til, efter at han havde set og hørt han i Århus, hvor han spillede

Christen Niemann Rosenkilde.

dilettantteater i teaterselskabet Klub Polyhymnia, at søge ind på Det Kongelige Teater. Rosenkilde fulgte prinsens opfordring og flyttede til København, hvor han i 1815, som 29-årig, kom ind på Det Kongelige Teater, i første omgang ikke som skuespiller, men

som sanger.

Som sådan debuterede han i marts 1816, hvor han sang elskerrollen som maleren Ballozi i Jean Henri Ferdinand Lamartellières (1761-1830) og Claus Schalls (1757-1835) syn-gestykke “De tre Galninger eller Kunster og Munterhed” (“Les trois espiègles, ou Les arts et la folie”, 1816). Det var ikke nogen vellykket produktion, og efter tre opførelser blev det taget af plakaten. Rosenkilde var en god sanger, men han følte sig ikke hjemme som sanger og slet ikke i elskerroller. Han følte ikke, at han havde et udseende til elskerroller. Han skrev derfor til Det Kongelige Teaters direktion og bad om at måtte få lov til at spille komiske roller. Det var der, han følte, at hans styrke lå, og ønsket blev imødekommet.

Da den komiske skuespiller Hans Christian Knudsen (1763-1816) døde, blev rollen som kammerråd Hippeldanz i August von Kotzebues (1761-1819) komedie “Epigrammet” (“Das Epigramm”, 1801) ledig, og den kom Rosenkilde nu til at spille. Med succes. Efterfølgende blev det især Holberg-roller, som Rosenkilde spillede, blandt andet spillede han den pedantiske magister Stygotius i komedien “Jacob von Tyboe” (1724), og Sivert Posekigger i

komedien “Den politiske Kandestøber” (1722), men det blev også til roller i Johan Ludvig Heibergs (1791-1860) dramatiske produktion, blandt andet spillede han evighedsstudenten Trop i “Recensenten og Dyret” (1826), Hummer i “De Uadskillelige” (1827) og Hans Mortensen i “Aprilsnarrene” (1828). Rosenkildes afskedsforestilling fandt sted på Det Kongelige Teater i september 1861, hvor han spillede Sivert Posekigger i “Den politiske Kandestøber”.

Det er i Søren Kierkegaards essay om Johanne Luise Heiberg, “Krisen og en Krise i en Skuespillerindes Liv”, fra 1848, at Kierkegaard

Scenebillede af Christen Niemann Rosenkilde som magister Stygotius i Holberg-komedien “Jacob von Tyboe”.